Versor, Johannes: Dicta super septem tractatus Petri Hispani (cum textu)
Cologne: [Heinrich Quentell, about 1485], 1485 Seite 83

dū φ est vox. ꝛ tñ vox nō p̄dicat̃ in q̇d de orōe cū orō nō habeat q̇dditatē ex q̊ est ens rōnis. ḡ male diffinit̃ p̄dicari in q̇d. Scd̄o sic. Si q̄rat̃ quid ē chymera. rñdetur φ est aliq̇d ymaginabile cōpositū ex incōponibilib;. ꝛ tñ nō p̄dicat̃ in quid de chymera cū nō habeat q̇dditatem. Tertio sic. vnius diffiniti est tm̄ vna diffinitio. cū vni⁹ rei sit tm̄ vnicum esse. et diffiō est orō explicās esse rei. ḡ sequit̃ φ male ponit̃ h̄ scd̄a diffiō generis. Quarto sic. Potentia ponit̃ sub actu ꝛ nō ecōuerso. ꝫ gen⁹ est potētia respectu spēi ḡ ponit̃ sub spē. ḡ ei nō supponit̃ spēs. Quinto sic. Prius nō debꝫ diffiniri p̱ posteri⁹. ꝫ spēs est posterior genere. ḡ gen⁹ male diffinit̃ per spēm.

Ad primū dr̄ φ licet orō h̄ mō hēat q̇dditatē ꝫm rem ꝛ q̇dditatē simpliciť: tñ habꝫ q̇dditatē ꝫm modū eo mō quo habꝫ esse. Cū q̇dditas nō sit aliud q̄ꝫ entitas rei. vt est notificatiua ip̄ius. Jdeo vox de orōe p̄dicat̃ in q̇d eo mō q̊ respōdetur ad īterrogatōnē factā p̱ q̇d. Ad scd̄m dr̄ φ si de chymera q̄ratur quid rei male dat̃ diffiō illa. ꝫ si q̄rat̃ quid noīs bene p̄t dari diffinitio p̄dicta. ꝛ p̄t p̄dicari in quid noīs de chymera. et igit̃ ꝫm modū potest p̄dicari in q̇d de ip̄a ostendēdo entitatē ip̄i⁹ vt ē ens rōis. Ad terciū dr̄ φ licet vni⁹ rei sit vnicum esse essentie ꝛ vnica diffiō q̇dditatiua. tamē possūt esse plures modi essēdi vel plura esse accidentalia q̄ explicant̃ p̱ diffōem descriptiuā. Jō vni⁹ rei ꝫm plures modos essendi p̄nt esse plures diffiōes descriptiue. ꝛ sic est de genere in istis diffinitōnib;. Ad q̄rtū dicit̃ φ duplex est potentia scilicꝫ subiectiua que est potentia materie vel subiecti p̱ quam potest suscipere formā. Alia potentia formalis q̄ est aptitudo forme apte determinari p̱ diuersas formas. et licet potentia subiectiua ponatur sub actu. Nō tamē potētia formalis ponit̃ sub actu ꝛ solū h̄ mō gen⁹ est potentia respectu spēi. Ad q̄ntū dr̄ φ si spēs capiat̃ pro re subiecta intentōni ꝛ sic est posterior genere. ꝫ si capiat̃ pro ītentōe ꝯcreta rei adhuc dupliciter ꝯsiderat̃. Uno mō vt habet dependentiā ad suū gen⁹ qd̄ determiat. ꝛ sic adhuc est posterior. Alio mō vt determinat respectū ꝛ dependentiā ip̄i⁹ intētionis generis et sic est prior genere. Cū determinās p̄cedat determinatum. Et solū h̄ modo capit̃ in diffiōne generis q̄re gen⁹ ꝯueñt hꝫ diffiniri p̱ spēm:·

Genus diuiditur in

genus generalissimū ꝛc̃. Postq̄ꝫ autor diffinitiue determiauit de genere ponēdo duas diffiōes eius. Hic ꝯsequenter determiat de ipso diuisiue. dicens φ genus diuidit̃ in genus generalissimum ꝛ genus subalternū. Cuius ratio est quia omne gen⁹ ordinat̃ in ordīatione p̄dicamentali vel q̊ est primuꝫ sui ordīs sic φ nō ponat̃ sub alio et sic est genus generalissimū. Uel ordinat̃ sub alio ꝛ sic est genus subalternū. Et istoꝝ mēbrorūꝫ genus generalissimū dr̄ esse p̱fecti⁹ genus quā genus subalternum. Rō ei⁹ ē q2 ratio seu intentio generis a generalitate sumit̃ ꝛ a coītate sui ābitus. ꝫ gen⁹ generalissimū habet maiorem coītatem et generalitatē q̄ꝫ suablternuꝫ. q2 sub se plura cōtinet. Jdō p̱fecti⁹ dr̄ esse gen⁹. q̄re seq̇tur φ diuisio dicta ē diuisio analogica. q2 p̱ prius dr̄ de genere generalissimo q̄ꝫ de subalterno. ¶ Sciendum prīo φ genus generalissimū dr̄ qd̄ cum sit genus nō p̄t esse spēs. Cuius rō est. q2 genus generalissimū habet φ sit genus et φ sit generalissimū primū habet p̱ respectum ad suas spēs quaꝝ dr̄ gen⁹. Et hꝫ secundū p̱ negatōeꝫ generis prioris ꝛ vtrumq̄ꝫ explicat̃ in p̄dicta diffinitiōe. Primū explicat̃ cū dr̄ φ cum sit genus. Secundū cū dr̄. nō p̄t esse spēs q2 si nō p̄t esse spēs nō habꝫ genus co[n]

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0083
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG